

Henry

In een suffig dorp zucht een gefrustreerde man tegen het leven aan. Zijn vrouw heeft hij harteloos lief; zijn assistente begrijpt niets van haar baas. Wankelend tussen ambitie en wanhoop geeft de man toe aan zijn onderdrukte ellende. De afloop is catastrofaal. Ook de dorpsbewoners spelen een rol in dit bizarre avontuur waarin een engel commentaar levert en een groot konijn de sleutelrol speelt.

Op onnavolgbare wijze verweeft De Graef onwaarschijnlijke toevalligheden met alledaagse handelingen. Je vraagt je af waar dit allemaal naartoe gaat, maar op onverwachte momenten schuift alles ingenieus en perfect in elkaar.

Henry omvat de opwinding van het detective-verhaal, het amusement van de conférence, de ontroering van een oprechte bekentenis en het intellectuele genoegen van de speelse geest. Wat kan theater mooi zijn.

Een voorstelling die ooit de theaterfundamenten deed trillen. Een pareltje uit de podiumgeschiedenis: een voorstelling die 23 jaar geleden de Thersitesprijs, of de prijs van de theaterkritiek, van het Nederlands-Vlaamse Theaterfestival 1997 won en keer op keer zorgde voor staande ovaties.

Het valt moeilijk om over deze tekst te schrijven, want Peter De Graef weeft een reeks verhaaldraden door elkaar die hij naar een punt voert, waar de toeschouwer van de ene verrassing in de andere tuimelt.

Henry heeft een begin en eind, maar wat daartussen gebeurt, laat zich alleen maar ervaren. ... De taal waarin De Graefs engel oreert is namelijk van een ontzagwekkende schoonheid. Anderhalf uur lang golf je mee op plastische, barokke zinnen, waarin alle hoeken van het emotionele spectrum worden verkend. © De Standaard, 2020

En dé troef van dit stuk blijft natuurlijk De Graef zelf, die er op zijn eentje in slaagt om een zaal simultaan te doen schuddebuiken, te ontroeren én intellectueel uit te dagen. Deze klassieker bewijst nog maar eens hoe coherent en volstrekt uniek het theateruniversum is dat hij heeft gecreëerd. © De Standaard, 2020

De kern van Henry is de vraag over hoe de macht over het verhaal en daarmee die over de kosmos verdeeld is over verschillende autoriteiten, net zoals dat overigens bij Homeros het geval is. Hoe het precies zit wordt op het einde duidelijk maar dat zal de toeschouwer worst wezen. Veel leuker dan de vork en de steel is het om verloren te lopen in de meesterlijke labyrint. Maartjes Somers / Het parool 1997

tekst, spel & creatie: Peter De Graef

lichtontwerp: Arne Lievens

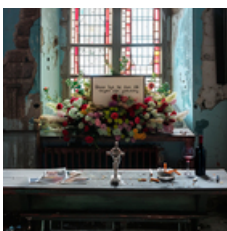
techniek: Dimitri Joly

coproductie: Het TheaterFestival Vlaanderen vzw

Lees meer

- Theater
- do 13/10/2022 om 20:15
- Stadsschouwburg
- Keizerstraat 3

- 2800 Mechelen
- €16.00 Standaard
- €12.00-26 jaar
- €3.00 Uitpas met kansentarif Mechelen

Tot de dood ons scheidt

do 9/10/2025 om 20:15

Brute Passie

vr 17/10/2025 om 20:15

•

Heroes

zo 19/10/2025 om 15:00

Minderbroedersgang 5
2800 Mechelen
015 29 40 00
cultuurcentrum@mechelen.be